

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1359 van 19 juli 2016
in de zaak 1011/0717/SA/9/0666

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Nathalie JONCKHEERE en Marc VAN PASSEL
kantoor houdende te 2020 Antwerpen, Tentoonstellingslaan 23
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

vertegenwoordigd door de heer ■■■■■

*Tussenkomen
de partij:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 maart 2011 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 24 februari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ van 29 november 2010 niet ingewilligd.

De deputatie heeft de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] van 29 november 2010 voor de ontbossing van de bouwloten in twee verkavelingen “bevestigd” en voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van wegen “zonder voorwerp verklaard”.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met het arrest van 14 januari 2014 met nummer S/2014/0006 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 7 oktober 2014 waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld en voor onbepaalde tijd in voortzetting is gezet, gelet op de samenhang met de zaak die bij de Raad geregistreerd is onder het rolnummer 2010/0263/SA/1/0244.

Met het arrest met nummer RvVb/A/1516/0782 van 15 maart 2016 vernietigt de Raad in de zaak met rolnummer 2010/0263/SA/1/0244 de beslissing van de verwerende partij van 11 februari 2010 waarbij aan de tussenkomenende partij een verkavelingsvergunning verleend wordt.

3.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 10 mei 2016, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe DRUSEN die *loco* advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de tussenkomenende partij, is gehoord.

De verzoekende en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

3.

Met het tussenarrest nr. RvVb/A/1516/1236 van 14 juni 2016 werden de debatten heropend en de partijen uitgenodigd om in een aanvullende nota standpunt in te nemen over de ambtshalve gestelde vraag naar de rechtsgrond van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft een aanvullende nota ingediend. De verwerende en de tussenkomenende partij hebben geen aanvullende nota ingediend.

4.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 5 juli 2016, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie JONCKHEERE die voor de verzoekende partij verschijnt, de heer [REDACTED] die voor de verwerende partij verschijnt, advocaat Joris GEBRUERS die *loco* advocaat Wim MERTENS voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] werd in het tussenarrest nr. RvVb/A/1516/1236 van 14 juni 2016 ontvankelijk verklaard.

IV. FEITEN

Op 21 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het kappen van bomen zoals aangegeven op de bijgevoegde plannen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan ‘Hasselt - Genk’ in woongebied gelegen. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor er een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

De percelen zijn gedeeltelijk gelegen in de behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling nr. 5.00/71070/303.1 van 5 januari 2009 en gedeeltelijk in een op 11 februari 2010 vergunde verkaveling, bestreden door de verzoekende partij met een bij de Raad ingesteld beroep tot vernietiging, gekend onder het rolnummer 2010/0263/SA/1/0244.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek gehouden.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 10 november 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent op 29 november 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Overwegende dat het perceel gedeeltelijk gelegen is in de verkaveling 5.00/71070/303.1 goedgekeurd bij besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van [REDACTED] op 5 januari 2009;

Overwegende dat het perceel gedeeltelijk gelegen is in de verkaveling 5.00/71070/304.2 goedgekeurd bij besluit van College van Burgemeester en Schepenen van [REDACTED]

op 26 oktober 2010;

Overeenstemming met dit plan

Overwegende dat de aanvraag hiermee in overeenstemming is;

...

Historiek

Overwegende dat het advies van het agentschap voor Natuur en Bos d.d. 5 juli 2010 voorwaardelijk gunstig was (zie bijlage); dat enkel een gunstig advies werd gegeven voor het rooien van de bomen op de percelen waarvoor een attest van vervulling van compensatieplicht van toepassing is, namelijk de loten [REDACTED] van de verkaveling 5.00/71070/303.1;

Overwegende dat door het agentschap voor Natuur en Bos een administratieve fout werd begaan; dat zij in hun schrijven van 10 november 2010 melden dat voor alle percelen aan de compensatieplicht werd voldaan;

Overwegende dat de vergunning afgeleverd door het schepencollege op 23 juli 2010 werd ingetrokken;

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat de aanvraag het ontbossen van percelen voor woningbouw beoogt;

Overwegende dat de percelen gelegen zijn in de landelijke woonkern [REDACTED] ;

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de aanvraag past in het geschetste wettelijk kader daar de schaal, de bestemming en de uitvoeringswijze bestaanbaar blijven met de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BESCHIKKEND GEDEELTE **GUNSTIG**

voor het ontbossen van de percelen met kadastrale gegevens [REDACTED]

...”

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 28 december 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 31 januari 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 8 februari 2011 beslist de verwerende partij op 24 februari 2011 om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing van bouwloten in beide verkavelingen te verlenen en zonder voorwerp te verklaren voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van wegen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de percelen, waarvoor de ontbossing aangevraagd wordt, gedeeltelijk gelegen zijn in de verkaveling, goedgekeurd bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] van 5 januari 2009 en de verkaveling, goedgekeurd bij besluit van de deputatie op 11 februari 2010;

...

Overwegende dat in de verkavelingsvergunning, verleend door de deputatie op 11 februari 2010, de voorwaarden, opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen hernomen werden (onder een bijkomende voorwaarde inzake de wegenis); dat één van de voorwaarden betrof “de te ontbossen oppervlakte bedraagt 6621m². De verkavelaar kan zelf niet overgaan tot ontbossing, tenzij de ontbossing nodig voor de aanleg van de wegen indien de verkavelingsvergunning gelijkgesteld is met de stedenbouwkundige vergunning, of tenzij na het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing”;

Overwegende dat artikel 4.2.17 §1 van de VCRO stelt dat een verkavelingsvergunning geldt als stedenbouwkundige vergunning voor wat betreft alle in de verkavelingsvergunning opgenomen handelingen die de verkaveling bouwrijp maken, zoals in het bijzonder 3° het ontbossen (onverminderd artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990);

Overwegende dat uit bovenstaande gegevens blijkt dat de aanvraag tot ontbossing voor de percelen met betrekking tot de aanleg van de wegen zonder voorwerp dient beschouwd te worden;

dat voor de bouwloten in deze vergunde verkaveling wel kan gesteld worden dat de principiële beslissing reeds genomen is in de verkavelingsvergunning (voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos, bijgevoegd compensatieformulier en de nodige voorwaarden opgenomen in de verkavelingsvergunning) en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking is van de toen genomen beslissing;

Overwegende dat voor de verkavelingsvergunning van 5 januari 2009 we ook kunnen stellen dat voor deze ontbossing de principiële beslissing reeds genomen werd in de verkavelingsvergunning (voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos, goedgekeurd compensatievoorstel) en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking is van de toen genomen beslissing;

...

Overwegende dat er eveneens gesteld wordt dat de schorsingszaak inzake de verkavelingsvergunning voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen gepleit werd op 21

juni 2010; dat hier vermeld moet worden dat het inleiden van een schorsingsarrest van de Raad van Vergunningsbetwistingen op zich niet schorsend is; dat slechts bij een schorsingsarrest van de Raad de vergunning niet meer uitvoerbaar is;

Overwegende dat daarnaast in het beroepsschrift volgende hinderlijke / nadelige elementen vermeld worden: privacyhinder, hinderlijke inkijk, aantasting karakter van het eigen perceel, hetgeen invloed zal hebben op de waarde van de woning en tuin;

dat het duidelijk is dat de betreffende ontbossing gevraagd wordt voor percelen in het woongebied; dat zelfs indien de verkavelingsvergunning geschorst zou worden, op termijn de bebouwingsmogelijkheden van deze zone niet kunnen gehypothekeerd worden omwille van bovenstaande elementen aangehaald door beroeper;

dat overeenkomstig artikel 5 § 1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen de woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd; dat de verkaveling, vergund op 11 februari 2010, in een bebouwing voorzag van open en halfopen bebouwing, eigen aan de ruimtelijke omgeving, en kaderend in de huidige tendens om het woongebied te verdichten rekening houdend met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving;

dat de percelen gelegen zijn in het woongebied van de kern █████ geselecteerd in het provinciaal ruimtelijk structuurplan Limburg als woonkern; dat er daarenboven slechts een gemiddelde dichtheid van ca. 13 wooneenheden per ha voorzien wordt (in de totaliteit van beide verkavelingen);

...

Overwegende dat het beroep voor het deel voor de aanleg van de wegen zonder voorwerp wordt verklaard; dat uit de voorwaarden in de verkavelingsvergunning en de bepalingen in de VCRO we namelijk kunnen afleiden dat de verkavelingsvergunning voor het deel van de wegeniswerken geldt als stedenbouwkundige vergunning voor het ontbossen (onverminderd artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990);

dat voor de bouwlotten in de verkaveling gesteld kan worden dat voor deze ontbossing de principiële beslissing reeds genomen is in de verkavelingsvergunningen en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking van de toen genomen beslissingen is;

Overwegende dat het beroep van de heer █████ niet kan ingewilligd worden;.

dat de vergunning kan worden verleend voor de ontbossing van de bouwlotten in beide verkavelingen; dat het beroep voor het deel voor de aanleg van de wegen zonder voorwerp dient verklaard te worden;

...

BESLUIT

Artikel 1 Het door de de heer █████, namens de heer █████ ingesteld beroep wordt **niet ingewilligd**.

Vervolgens **wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 29 november 2010 houdende verlening van de stedenbouwkundige vergunning aan █████ bevestigd voor de ontbossing van de bouwlotten in beide verkavelingen.**

Vervolgens **wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 29 november 2010 houdende verlening van de stedenbouwkundige vergunning aan** [REDACTED]

zonder voorwerp verklaard voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van de wegen.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Het beroep werd in het tussenarrest nr. RvVb/A/1516/1236 van 14 juni 2016 ontvankelijk verklaard.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – AMBTSHALVE MIDDEL

Vooraf

Met het arrest nr. RvVb/A/1516/0782 van 15 maart 2016 heeft de Raad de verkavelingsvergunning vernietigd die de verwerende partij op 11 februari 2010 aan de tussenkomende partij afgegeven heeft.

Met het tussenarrest nr. RvVb/A/1516/1236 van 14 juni 2016 werd op grond van artikel 4.8.3, §2, eerste lid VCRO ambtshalve de vraag gesteld of de bestreden beslissing daardoor haar rechtsgrond niet verloren heeft. De ambtshalve opgeworpen vraag werd aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar aanvullende nota aan:

“ ...

Naar inzichten van verzoekende partij is de rechtsgrond voor de ontbossings-/stedenbouwkundige vergunning gelegen in art. 4.2.1. 2° of 3° VCRO. Het voorafbestaan van een verkavelingsvergunning vormt geen noodzakelijke voorwaarde om een ontbossingsvergunning te kunnen verlenen. De ontbossingsvergunning vindt dan ook geen noodzakelijke rechtsgrond in de verkavelingsvergunning, nu deze perfect op grond van de vermelde artikelen kan worden verleend.

Evenwel verliest de bestreden ontbossingsvergunning door de vernietiging van de verkavelingsvergunning wel degelijk haar wettigheid.

Immers blijkt uit de bestreden beslissing dat de Deputatie de verleende verkavelingsvergunning als doorslaggevend element heeft aangevoerd om de ontbossingsvergunning toe te kennen. De Deputatie heeft gemeend dat de ontbossingsvergunning als een ‘administratieve uitwerking’ van de verkavelingsvergunning dient te worden aanzien, en de principiële beslissingen in dit verband reeds besloten lagen

in de verkavelingsvergunning. De motivering stoelt tevens op het feit dat het inleiden van een schorsingsverzoek tegen de verkavelingsvergunning op zich niet schorsend is en de verkavelingsvergunning wel degelijk uitvoerbaar bleef. Uit de motivering blijkt aldus dat de Deputatie voor de beoordeling van het ontbossingsdossier is uitgegaan van het bestaan van een uitvoerbare verkavelingsvergunning, en dit element als essentieel heeft weerhouden bij het toekennen van de ontbossingsvergunning. Uitdrukkelijk verwijst de Deputatie naar het feit dat de verkavelingsvergunning verleend en definitief is.

Weliswaar stelt de Deputatie tevens dat zelfs indien de verkavelingsvergunning geschorst zou worden, op termijn de bebouwingsmogelijkheden van deze zone niet gehypothekeerd kunnen worden, doch het is duidelijk dat zij zich in concreto gesteund heeft op de verleende verkavelingsvergunning: “dat voor de bouwlotten in de verkaveling gesteld kan worden dat voor deze ontbossing de principiële beslissing reeds genomen is in de verkavelingsvergunningen en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking van de toen genomen beslissingen is”.

Nu inmiddels de verkavelingsvergunning uit de rechtsorde is verwijderd, blijkt deze motivering in de feiten onjuist. De motivering is gesteund op een onbestaande verkavelingsvergunning.

Dit bevestigt en versterkt het eerste middel ingeroepen door verzoekende partij, waarbij hij heeft aangevoerd dat de ontbossingsvergunning geheel en al voorbarig voorkwam. Terecht heeft hij gesteld dat een redelijke en zorgvuldig handelende overheid de beslissing inzake het ontbossen had dienen op te schorten in afwachting van een definitieve verkavelingsvergunning, en de Deputatie onvoldoende rekening heeft gehouden met de feitelijke en procedurele context.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd. De heer [REDACTED] heeft inmiddels een schadevordering ingeleid bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt (gekend onder rol nr. 16/1431/A), onder meer wegens het verlies van deze bomen.

...

2.

De verwerende en de tussenkomende partij hebben geen aanvullende nota ingediend.

Ter zitting voert de tussenkomende partij aan dat het gebrek aan rechtsgrond de openbare orde niet raakt en dan ook niet ambtshalve aangevoerd mag worden. De tussenkomende partij verwijst ook naar de aanvullende nota van de verzoekende partij die stelt dat de verkavelingsvergunning wel in de motivering van de bestreden beslissing vermeld wordt, maar daar geen noodzakelijke rechtsgrond voor is.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.3, §2, eerste lid VCRO, zoals het gold op het tijdstip waarop de vordering ingesteld is, bepaalt dat de Raad ambtshalve middelen, die niet in het verzoekschrift aangevoerd worden, kan inroepen voor zover die middelen de openbare orde aanbelangen.

Anders dan de tussenkomende partij ter zitting bepleit, is het gebrek aan de wettelijk vereiste rechtsgrond een onwettigheid die de openbare orde aanbelangt (RvS 1 december 2011, nr.

216.629; RvS 4 november 2010, nr. 208.661). Het ontbreken van een rechtsgrond wordt ambtshalve gesanctioneerd.

2.

De verzoekende partij stelt in haar aanvullende nota dat de bestreden beslissing geen noodzakelijke rechtsgrond vindt in de bij arrest nr. RvVb/A/1516/0782 van 15 maart 2016 vernietigde verkavelingsvergunning van 11 februari 2010, maar dat die rechtsgrond gelegen is in artikel 4.2.1, 2° of 3° VCRO en dat de vergunning voor ontbossing “perfect” op basis daarvan verleend kan worden. Genoemde bepalingen onderwerpen het ontbossen of het kappen van bomen aan een stedenbouwkundige vergunningsplicht. Hoe op grond van die bepalingen zonder meer “perfect” een stedenbouwkundige vergunning verleend kan worden, wordt niet duidelijk gemaakt. De verzoekende partij vervolgt trouwens, terecht, dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de verkavelingsvergunning van 11 februari 2010 als “doorslaggevend element” aangevoerd heeft, de vergunning voor ontbossing als een “administratieve uitwerking” van de verkavelingsvergunning aanziet en oordeelt dat de principiële beslissingen al in de verkavelingsvergunning besloten liggen. Met andere woorden, de bestreden beslissing toetst aan en steunt op de verkavelingsvergunning van 11 februari 2010.

De verkavelingsvergunning van 11 februari 2010 beslaat elf loten waarvan acht voor halfopen en drie voor open bebouwing bestemd worden. De verwezenlijking van die bestemming vergt de ontbossing van de loten. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft met de door de tussenkomende partij geboden compensatie voor de ontbossing ingestemd en op 13 februari 2009 de verkavelingsaanvraag gunstig geadviseerd. Waar zij de aanvraag tot ontbossing als een “administratieve uitwerking” van de verkavelingsvergunning van 11 februari 2010 ziet, stelt de verwerende partij de conformiteit van de vergunningsaanvraag tot ontbossing met die verkavelingsvergunning vast. De verkavelingsvergunning dient zich dus aan als de rechtsgrond van de bestreden beslissing. Aangezien de verkavelingsvergunning uit de rechtsorde verdwenen is, heeft de bestreden beslissing, in de mate dat ze op die verkavelingsvergunning gesteund is, geen rechtsgrond meer.

Voor zover de bestreden beslissing ook gedeeltelijk, voor het te ontbossen gedeelte van de percelen nummers 474A en 474D, haar rechtsgrond in de verkavelingsvergunning van 5 januari 2009 vindt, kan dat niet tot een partiële vernietiging leiden. Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel juridisch een en ondeelbaar. Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij argumenteert waarom dat uitzonderlijk anders zou moeten zijn voor de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing moet worden vernietigd.

VII. Kosten

Artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat het geheel van de kosten ten laste gelegd wordt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

De verzaking door de tussenkomende partij aan de verkavelingsvergunning van 11 februari 2010 heeft tot de vernietiging van die vergunning bij arrest nr. RvVb/A/1516/0782 van 15 maart 2016 en dus, onrechtstreeks, tot het verlies van de rechtsgrond van de bestreden beslissing geleid. Noch de verwerende partij, noch de verzoekende partij wordt in die omstandigheden beschouwd als “de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt”.

Het komt passend voor om de kosten van het beroep, bestaande uit het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de tussenkomende partij te leggen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 24 februari 2011, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het ontbossen van bouwloten in twee verkavelingen en de aanvraag zonder voorwerp verklaard wordt voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van wegen, voor de percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]
2. De Raad beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 19 juli 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de negende kamer,
met bijstand van

Saartje CALLENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de negende kamer,

Saartje CALLENS

Geert DE WOLF